

מדענות כרוח קרידה

סיגרית
פונטול
קרירה

מונט-בלאן

מונט-בלאן

חרות לקואליציה, ואפילו אם תישאר באופר-זיניה, אבל ינהגו בה מינהג אהבה ואחרון, שלום וריעות — יהא זה אחד המעשים הרגילים ביותר שנעשו במדינת ישראל למן יום היחסה ועד עתה. מעשה זה יביא לידי דם גולף חס של אהבת ישראל, שיסחוף את העם על כל שדרותיו. גל של אהבה יבוא שלא היה כמוהו.

בידוע, שאשכול הוא מאלה שנאמר עליהם "כל שרוח הבריות נוחה הימנו — רוח הר מקום נוחה הימנו". לאחר מעשה הנ"ל יהא אשכול "אהוב למעלה ונחמד למטה", ואז נדע שלא לחינם נקרא לוי — אלא על שום שיש בו ניצוץ אהבת ישראל מנשמת ר' לוי יצחק מברדיצ'ב.

***

הקורא איברי, המעיד על עצמו שמשך שנים רבות שנה את העולם הזה שינאה עזה, אינו היחיד שהופתע מיחסו של השבועון המסויים לממשלה החדשה.

אך דומני כי קוראים, שהיטיבו להבין את רוחו של עתון זה, לא היו מופתעים. הם ידעו תמיד כי עתון זה קובע את עמדתו כלפי כל איש על פי דעותיו ומעשיו — לא על פי קפריזות אישיות של המערכת.

על כן שינה העולם הזה לא פעם את יחסו לדמות מסוימת — כאשר אותה דמות שינה ה (זמנית או סופית) את עמדתה.

כך התקפנו את פנחס לבון כאשר הפליט שמוטר לשבור רהיטים של ערבים מפני ש-אינם "רהיטי מאהאנוני" — אך התייצבנו ללא היסוס לצידו בימי הפרשה הגדולה. לחמנו במשך שנים ארוכות ומרות באיש-הקסן — אך הגינונו עליו כאשר נפל הוא עצמו קורבן לקנוניה בפרשת-המדענים.

לאחרונה ניתנה דוגמה, שהדהימה קוראים לא מעטים: העולם הזה יצא להגנת השופט חיים כהן.

בימי כהונתו כיועץ משפטי לממשלה הקד דיש חיים כהן חלק ניכר מאז מומנו למלחמה בהעולם הזה. הוא המציא את ההצעה המקורית של חוק לשון הרע, במגמה בלעדית ל"חלל את העולם הזה. הוא הטיף באופן שר-טמי לחיסול חושש העתונות. הוא ניסה כמה

נה לשונות. עמדתו וכתבתי לו אגרת עלי-כך. לא יצא זמן מרובה, ובא מכתב מאת שרי-האוצר בלוויית תשבחות ותהילות, שאין נני ראוי אפילו לעשרית מהן. מילא, עדיין אין זה מעשה רב. אמנם, דומני כי שר אחר לא היה נוהג אפילו בדומה לכך. עברה שנה וביקשתי ראיון עמו. הוא נענה לי בו ביום. והרי לפניכם השיחה — קצרה אך עניין רב בה:

אמרתי לאשכול, מיד לאחר שנתיישבתי: "נכון שאין בארץ דבר שנוא יותר מסט הכנסה" השיב לי: "נכון". ענתתי: "אם כך — מדוע אין איש שונא את אדוני? נענה ואמר במין קורת-רוח ענתתי: "גו, תני אתה" אמרתי: "משום שאדוני אינו שונא איש, לפיכך אי-אפשר שיהיו לו שונאים". אשכול שתק שתיקה של הודאה. הוספתי:

"העולם הזה", יוני 1954

"העולם הזה", אוגוסט 1963

ועמרים לארגן משפטים סלילים נגדנו, כדי להושיבנו מאחורי סורג וברית.

כל הדברים האלה שמורים בזכרונו היטב. אכן, זכרונו אינו נופל מזכרונו של איש. אך כאשר קם חיים כהן, באומץ-לב ובכנות, נגד הכפיה הדתית והגזענות מכור-נה — לא היה צורך בשיבת-מערכת מיוחדת כדי להחליט מה תהיה עמדתנו. באופן אוטורי מאטי, ללא היסוס של רגע, קם עתון זה להגנתו (העולם הזה 1355).

האם זה מפליא דומני כי כל גישה אחרת היתה צריכה להפליא.

איש כהן

ואמרתי: "הרי אדוני, ברוך-השם, בריא ב' גופו וברוחו: אינו שונא אדם, אינו מקנא באיש, ואינו מפחד מפני איש. אם כך — מדוע קראתי שאדוני נכנס לבית-חולים אין זאת כי אם טרוב דאגה". אמר אשכול: "ודאי שאני דואג. ראה את היירות שלפ' ניך על השולחן ו זהו התקציב, ואני כל ה זמן דואג כיצד להביאו לפני הממשלה."

השיבותי: "מה יועיל אדוני אם ידאג הרי דאגה זו לא תתק את המצב, ורק תזיק לאדוני". השיב: "גו, זה כבר עניין פילוסופי-פני-ואכן צדק. מכל מקום בזה נשתייטה השיחה ונפרדנו."

ואוסיף לגבי המצב עתה: אם אמנם — כפי שרחחות השמועות — יצרך אשכול את

קאריסורה של עמוס קינן על הסתב-כיותיו של חיים כהן.

מכתבים

מדוע אינם מגיבים?

כל העתונות העולמית הקרישה מקום רב לפרשת עסקי-הביש. אני בטוח שכתבו שם מי נתן את ההוראה כפרשה. וכבו מדוע יהודי התפוצות, כמסופות בהם מופיעים עתונות אלה, אינם מגיבים? להיפך, כאשר הם

תרים את הארץ הרי הנוף הראשון שהם רצים לראותו הוא דויד בן-גוריון. שלום מורחי, אורי-יהודה במאמרו בער חידוש הקירת פרשת-לבון (העולם הזה 1352) כותב אורי אבנרי כי (המסך בעמוד 4)

מרק טוב וטעים

בית-החרושת "גליל" גאה להציג 3 דוב מאות של מרקים מרוכזים בקופסאות: מרק פירות, מרק בצל ומרק אספרגוס. למרק הפירות יש להוסיף רק קופסה אחת מים, לקרר ולהגיש. המרק מכיל שלשה (3) סוגי פירות: תפוחי עץ, שזיפים (טנטה-רוזה) וצימוקים. הקופסה מכילה 6 מנות מרק ונמכרת בחנויות המכלת ב-80 אג. יוצא איפוא, שצלתת מרק טוב, טעים ומ זין עולה רק 13 אג. בערך.

שני המרקים האחרים: מרק אספרגוס ו-מרק בצל, הם מרקים שיש להוסיף אף להם קופסה של מים, אך כאן יש לחמם את התוכן המלא בחתיכות אספרגוס, במשך 3 דקות בלבד. גם במקרה זה החישוב הכספי זהה, וצלתת מרק מכל מין שהוא עולה רק 13 אגורות.

בית-החרושת "גליל" אשר מייצר את תוצרתו בסביבה שהיא עשירה בירקות וב-פירות, משתמש למרקים אלה בסוג הפירות והירקות המשובחים והבשלים ביותר. הפרי שנקטף נכנס מיד לקופסה, והודות לעובדה זו, המרקים הם כה טובים וטעימים.

בית-החרושת "גליל" מייבש גם פרי וירק ושולה אותו לבתי חרושת למרקים הגדולים ביותר בעולם, שם גם רכש בית-החרושת "גליל" את הידע הרב ליצור מרקיו. וכשמ שתוצרת "גליל" בכלל ידועה בתור תוצרת משובחת ביותר, כמו מיץ תפוחי עץ טבעי, רסק תפוחי עץ טבעי, הסיידר הידוע של "גליל", השימורים המשובחים מתוצרת "גליל", כך גם המרקים לבטח יכנסו למטבח הישראלי בתור המוצר הטוב ביותר בארץ.

Golden

נסה 7 זהב
לעולם
לא תותר עליו